- *Ωρεφίλε,* - ακούστηκε σαν μία λέξη, ακολούθησε παύση και μετά: -*Χάρλεϋντάβιτσο -ε;* πάλι μια λέξη που φάνηκε ωσάν ερώτηση κι' απάντηση μαζί.
Αυτή ήταν η πρώτη διατυπωμένη αντίδραση, εκφρασμένη από εργαζόμενο σε σταθμό καυσίμων όταν σταμάτησα για ανεφοδιασμό.
-*Ναι Χάρλεϋντάβιτσο, αλλά ας μην χαιρόμαστε, διότι δεν είναι δική μου.* Απάντησα , αμήχανα, βγάζοντας ταυτόχρονα και το ασημένιο open face κράνος.

Στην θωριά λοιπόν του επίσης ασημένιου τριχωτού της κάρας μου, που ολοένα και φλερτάρει με το πιο λευκό του Παρνασσού κατά Γενάρη μήνα, εξαπέλυσε τον δεύτερη ερωταπάντηση, συνοδευόμενη από πλατύ, ειλικρινές χαμόγελο:
-Αααα! κατάλαβα, του παιδιού σου! ε;

Δεν είχα πολλά να πω. Χαμογέλασα, μου έβαλε τη βενζίνη του, του έδωσα τα ευρώ μου, τέλος πρώτης πράξης.
Έτσι ξεκίνησε η μέρα της Harley, με την οποία βρισκόμαστε για τέταρτη συνεχή χρονιά στο πλαίσιο του world tour της Αμερικάνικης φίρμας. Φέτο(ς), λοιπόν, βρέθηκα πάνω σε μια «ταπεινή», για τα μέτρα του Milwaukee, street 750.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]